

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/250/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516203727
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1516203727.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobkyne: U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., O. XXXX/X, zastúpená Mgr. Ing. Pavlom Benkom, bytom Bratislava, Strojnícka 2963/13 proti žalovanému: U. W., nar. X.X.XXXX, bytom A. P. nad Q., Q. XX, t.č. ÚVTOS Ilava, v konaní o zákaz vstupu do bytu a vydanie vecí, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 12.02.2018, č.k. 24C/85/2016-125, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 12.02.2018, č.k. 24C/85/2016-125 v n a p a d n u t e j č a s t i m e n í tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 12.02.2018, č.k. 24C/85/2016-125 konanie vo veci o zákaz vstupu do bytu, a o vydanie vecí zastavil, zároveň priznal žalobkyni nárok na vrátenie kráteného súdneho poplatku, a taktiež priznal žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100%. V odôvodnení napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou z 21.03.2016, prostredníctvom svojho zástupcu domáhala, aby súd uložil žalovanému zákaz vstupu do bytu č. . XX, ktorý sa nachádza sa v W. na O. ulici č. XXXX/X a do obytného domu, v ktorom sa predmetný byt nachádza ako aj povinnosti vydať žalobkyni čipovú kartu od vchodových dverí a výťah u bytového domu v W. na O. ulici č. X a kľúčov od bytu č. XX, nachádzajúceho sa v bytovom dome v W. na O. ulici č. 8. X. Podaním zo 7.2.2018, žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť, nakoľko žalovaný bol právoplatne odsúdený a nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v zmysle súdom uloženého trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 144 a § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, a konanie vo veci zastavil. Zároveň rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku, ako aj o náhrade trov prvoinštančného konania, a to podľa § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Uviedol, že v konaní došlo konaní došlo k zastaveniu konania na základe späťvzatia žaloby z dôvodu nástupu žalovaného na výkon trestu odňatia slobody, a preto procesného hľadiska je nesporné, že zastavenie konania zavinil žalovaný, preto mu vznikla zákonná povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania, spočívajúce v krátenej časti zaplateného súdneho poplatku. Zároveň súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, a to proti výroku III. napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, v časti v ktorej priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žiadal, aby odvolací súd v napadnutom výroku III. zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, ako aj náhradu trov, vrátane trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

4. Žalovaný nesúhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie, keď mal za to, že zavinenie je nutné interpretovať jednak v doslovnom jazykovom zmysle, ale aj vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu a dôsledkom je vznik trov protistrany. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu nedošlo. Dôvodnosť je teda skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca domáha, a že len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť. To sa však podľa žalovaného v danom prípade nestalo. Žaloba bola totiž podaná dňa 21.03.2016, t.j. v čase, keď na žalovaného boli uplatnené trestno-procesné inštitúty väzby, neskôr tzv. domáce väzenie, t.j. keď bol monitorovaný technickými prostriedkami, a bol pod dohľadom probačného úradníka, pričom o týchto skutočnostiach mala žalobkyňa vedomosť, keďže v trestnom konaní vystupovala ako poškodená. Žalobou uplatnený zákaz vstupu a s ním súvisiace vydanie vecí nemali v čase jej podania svoje opodstatnenie a žaloba bola nedôvodná. Žalovaný mal za to, že žalobkyňa žalovaného „šikanuje??“ viacerými nezmyselnými a nedôvodnými žalobami a návrhmi. Uviedol, že súd mal za preukázané, že vecami, ktoré žiadala vydať žalobkyňa, žalovaný nedisponuje, a preto bolo zrejmé, že žaloba bola nedôvodná ani v časti návrhu na vydanie vecí, keď čipovú kartu od výťahu, i kľúče od bytového domu preukázateľne žalovaný odovzdal v ÚVV Ilava ešte pred podaním žaloby. Týmito vecami teda nedisponoval a nikdy viac ich od odobratia nevidel, pretože si ich prebrala sama žalobkyňa. Dôvodnosť žaloby je treba posudzovať z hľadiska procesnej stránky, teda o dôvodnosti podanej žaloby je potrebné uvažovať z hľadiska výsledku správania sa žalovaného k požiadavkám žalobkyne. Uviedol, že žaloba je podaná dôvodne, najmä v prípade, keď žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojí. Ak má také správanie, ktoré spôsobilo zastanie konania ísť na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa žalovaný zachoval v intenciách žaloby. Žalovaný neurobil žiaden prejav vôle, ktorým by splnil požiadavky žalobkyne vyjadrené v petite žaloby, a teda by odôvodňoval späťvzatie žaloby uplatnené žalobkyňou. Preto je nesprávny záver, že žalobkyňa vzala svoju žalobu späť len pre správanie sa žalovaného, pretože tento svojím správaným neinicioval podanie žaloby, a po podaní žaloby neinicioval zabránenie svojho vstupu od bytu, a ani žalobkyňi nevydal čipovú kartu od vchodových dverí a výťahu bytového domu, a kľúče od bytu č. XX z bytového domu v W. na O. ulicu č. X., t.j. nezachoval sa v intenciách žaloby. Odsúdenie žalovaného a jeho následný výkon trestu je autoritatívnym rozhodnutím súdu, ktoré musí žalovaný rešpektovať. Táto skutočnosť nemôže byť na ujmu žalovanému a dávať mu za vinu, že procesne zaviniť zastavenie konania. Navyše žalobkyňa vzala žalobu späť v celom rozsahu, t.j. aj v časti vydania vecí, pričom súd túto skutočnosť vôbec nevzal do úvahy, ani sa s ňou v odôvodnení uznesenia nevysporiadal.

5. K odvolaniu sa písomne, prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila žalobkyňa, a žiadala, aby odvolací súd odvolanie žalovaného zamietol, a potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie.

6. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný v odvolaní nezval do úvahy súvislosti, za ktorých boli rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V vydané, a to najmä rozhodnutie z 26.01.2016, č.k. 39C/22/2016 o zákaze priblíženia sa k žalobkyňi, návrhom na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd žalovanému, ktorý bol v tom čase prepustený na slobodu, zakázal priblíženie sa k osobe žalobkyne na vzdialenosť kratšiu ako 100 metrov, zdržiavanie s v blízkosti trvalého pobytu žalobkyne na O. ulici v W. a v blízkosti pracoviska na Q. ulici v W., pobyt v Bratislavskom samosprávnom kraji a kontaktovať žalobkyňu akýmkoľvek spôsobom až do právoplatného skočenia trestného konania, vedeného proti žalovanému pod sp.zn. 2Tk/2/2015 pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu, ktorého sa dopustil voči žalobkyňi dňa 15.03.2014. Súd prvej inštancie v uvádzanom konaní, uznesením žalovanému zakázal približovať sa k žalobkyňi tak, ako to požadovala v petite v tomto konaní. Zároveň žalobkyňa poukázala i na uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 02.02.2016, č.k. 41C/27/2016-30 v ktorom uznesení súd uviedol, že s predbežným opatrením vo veci zákazu priblíženia sa žalovaného do blízkosti žalobkyne v konaní 39C/22/2016 nie spojená možnosť kontroly tohto uznesenia technickými prostriedkami, a toto uznesenie (39C/22/2016-8) neposkytlo žalobkyňi potrebnú ochranu jej života pred možným opakovaným útokom žalovaného, preto žalobkyňa podala 01.02.2016 žiadosť o vydanie predbežného opatrenia na zákaz vstupu žalovaného do bytu, v ktorom býva žalobkyňa a žiadosť o použitie technických prostriedkov a centrálného monitorovacieho systému. Súd prvej inštancie v uznesení z 02.02.2016, č.k. 41C/27/2016-30 nariadil žalovanému, aby nestupoval do bytu č. XX na piatom poschodí obytného domu na O. ulicu č. X v W., ako aj do spoločných priestorov tohto bytového domu, a ani do obytného domu v W. na ulici O. ul. č. XX, nariadil kontrolu výkonu nariadeného predbežného opatrenia podľa výroku I. tohto uznesenia technickými prostriedkami, a zároveň uložil žalobkyňi v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať na súd proti žalovanému návrh na začatie konania vo veci samej, a to o vydanie kľúčov od vchodových dverí bytového domu na ul. O. č. X, o vydanie čipovej karty od vchodových dverí a výťahu bytového domu na ul. O. č. X a o vydanie kľúčov od bytu č. XX v bytovom dome na O. ulici č. 8. Žalobkyňa preto dňa 21.03.2016 podala žalobu vo veci zákazu vstupu do bytu,

a jeho vypratanie k uzneseniu Okrasného súdu Bratislava V, č.k. 41C/27/2016-30 zo dňa 02.02.2016 v zmysle č. IV tohto uznesenia. Uviedla, že všetky tri podania boli ako celok nevyhnutne potrebné, ich cieľom bola ochrana života žalobkyne pred možným pokusom žalovaného dokonať jeho pokus o jej zavraždenie, ktorý sa mu 15.03.2014 nepodarilo dokonať. Pokiaľ sa týkalo ohrozenia jej života od 26.01.2016 až do vzatia žalovaného do väzby dňa 20.11.2017 jej bola 6-mesiacov poskytovaná policajná ochrana. Všetky tri rozhodnutia vydané OS BA V boli v priamom vzťahu s trestno-právnym konaním vo veci pokusu o vraždu žalobkyne žalovaným, ktoré bolo paralelne vedené na Okresnom súde v Trenčíne č.k. 3Tk/2/2015. K odvolaniu zástupcu žalovaného, že žalobkyňa sa rozhodla žalovaného šikanovať, tieto argumenty právneho zástupcu žalovaného strácajú zmysel, pretože rozhodnutia vydané súdom prvej inštancie mali ako celok, a len ako celok chrániť život, t.j. najzákladnejšiu hodnotu a právo žalobkyne. Žalobkyňa nežiadala vydanie kľúčov a čipovej karty pred prepustením žalovaného J. W. na slobodu, pretože vlastníctvo kľúčov a čipovej karty žalovaným nebolo samo o sebe pre život a zdravie žalobkyne nebezpečné, pokiaľ alebo žalovaný na slobode. Žalobkyňa nepodala tento podnet na súd, kým bol žalovaný umiestnený v ÚVV Ilava, resp. v Psychiatrickej liečebni vo Veľkom Záluží urobila tak až potom, čo bol žalovaný prepustený na slobodu, čo potenciálne ohrozovalo jej život. Žalovaný sa po vydaní uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.11.2017, sp.zn. 3To/104/2017-1663 sám prihlásil na polícii v Starej Turej, odkiaľ bol eskortovaný do Ústavu na výkon väzby Ilava, a takéto rozhodnutie žalobkyňa chápe ako implicitné prejavenie súhlasu v predmetnej veci zákazu vstupu do bytu žalobkyne, čím žalobkyňa odmieta tvrdenia, že žalovaný neurobil žiaden prejav vôle, ktorým by splnil požiadavky žalobkyne. Tri rozhodnutia súdu prvej inštancie pod sp.zn. 39C/22/2016-8, č.k. 41C/21/2016-30 a č.k.24C/45/2016 ako celok boli istou záplatou na diery právneho systému, navyše žalovaný po zastavení jeho trestného stíhania Krajskou prokuratúrou v Trenčíne a na základe vydania príkazu na jeho prepustenie bol prepustený z kolúznej väzby na slobodu a až po viacerých žiadostiach a sťažnostiach na KP Trenčín i GP SR bol žalovaný opäť vzatý do vyšetrovacej väzby. Žaloba v tomto konaní jej poskytla nielen právnu, ale aj vecnú bezpečnostnú ochranu.

7. K vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 25.05.2018, a žiadal, aby odvolací súd zmenil III. výrok napadnutého uznesenia, keď sa žalobkyňa nevyjadrila k podstatným odvolacím námietkam, aj najmä k tomu kto zavinil zastavenie konania, a prečo. Má za to, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, sama vzala žalobu späť v celom rozsahu. Žalovaný namietal voči tvrdeniam žalobkyne, že sa sám prihlásil na polícii v Starej Turej, pretože žalovaný bol po rozhodnutí KS v Trenčíne okamžite zadržaný v čakárni u svojho lekára v Starej Turej policajnou hliadkou. Nie je pravda, že by sa dobrovoľne prihlásil. Žalovaný neurobil žiaden prejav vôle, ktorým by splnil požiadavky žalobkyne vyjadrené v petite žaloby, a teda by odôvodňoval späťvzatie žaloby uplatnenej žalobkyňou.

8. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené žalobkyňi k rukám jej právneho zástupcu, ktorý ho prevzal dňa 20.08.2018. K vyjadreniu zo dňa 25.05.2018 zaslal zástupca žalobkyne vyjadrenie zo dňa 30.08.2018, a žiadal, aby odvolací súd odvolanie žalovaného zamietol, a aby potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie z 12.08.2018. Opätovne poukázal na skutok agresie zo strany žalovaného, ktorý sa pokúsil zavraždiť žalobkyňu, na vyjadrenie súdnych znalcov, že pobyt žalovaného na slobode je pre žalobkyňu nebezpečný, tiež na situáciu, keď po prepustení žalovaného z psychiatrickej liečebne dňa 29.01.-2016 sa stala táto skutočnosť veľmi riziková až kritická pre žalobkyňu, a to až tak, že žalobkyňa bola chránená políciou a následne elektronickým monitorovacím zariadením.

9. Opätovne poukázal na predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie č. k. 39C/22/2016 - 8 z 26.01.2016, č. k. 41C/27/2016 - 30 z 02.02.2016 a č. k. 24C/85/2016 z 21.03.2016. Zdôraznila, že pre ochranu života a jej zdravia bolo rozhodujúce, či je žalovaný na slobode alebo či je, resp. bola jeho sloboda obmedzená, či už výkonom trestu, kolúznou väzbou alebo hospitalizáciou v Psychiatrickej liečebni Veľké Zálužie. Pre podanie žalôb na zákaz vstupu do bytu a vydanie čipovej karty a kľúčov bola rozhodujúca okolnosť, že žalovaný bol prepustený na slobodu, a nie vlastníctvo kľúčov a čipovej karty. Mala za to, že späťvzatie žaloby zapríčinil žalovaný svojím nástupom na výkon trestu odňatia slobody bez ohľadu na to, či sa hlásil na polícii dobrovoľne alebo sa iba podriadil právoplatnému rozsudku.

10. Vyjadrenie žalobkyne zo dňa 30.08.2018 bolo doručené k rukám právneho zástupcu žalovaného dňa 17.09.2018.

11. Podľa § 388 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

12. Podľa 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Výnimočne súd nepriznáva náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 21.03.2016 domáhala, aby žalovanému súd prvej inštancie uložil zákaz vstupu do bytu č. XX, ako aj do celého domu na ul. O. ulici v W., tiež do domu na O. ul. č. XX v W., ktorá je s domom na O. ul. č. X spojená spojovacími chodbami, zároveň aby žalovanému bolo uložené vrátiť originálny kľúč od vchodových dverí domu v W. na O. ul. č. X, čipovú kartu od vchodových dverí a výťahu a originálny kľúč od únikového východu domu v W. na O. ul. č. 8, a to z dôvodu, že dňa 15.03.2014 sa žalovaný - bývalý manžel žalobkyne dopustil vážneho zločinu, keď sa žalobkyňu pokúsil zastreliť na rodinnej oslave v obci Q. v stave stredne ťažkej opitosti, a to z legálne držanej zbrane. Následne písomným podaním, doručené súdu prvej inštancie 07.02.2018, žalobkyňa zobrala podanú žalobu späť s odôvodnením, že žalovaný bol právoplatne odsúdený rozsudkom OS Trenčín sp.zn. 3Tk/2/2015 a nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v zmysle súdom uloženého trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody IIava. Žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie voči tretiemu výroku súdu prvej inštancie, ktorým súd priznal žalobkyňi náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100%.

15. Zásada zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov sporového konania, pretože len v sporovom konaní sa dá hovoriť o úspechu, resp. neúspechu strany sporu. V danej veci došlo však k zastaveniu konania a náhradu trov konania pri zastavení konania upravuje ust. § 256 ods. 1 a 2 CSP. Zavinenie zastavenie konania spočíva na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t.j. ak napr. strana sporu podá žalobu a bez vecného rozhodnutia súdom vezme túto žalobu v celom rozsahu späť. Preto pri zastavení konania je pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Žalobkyňa sa v danej veci dôvodne domáhala, aby súd uložil žalovanému zákaz vstupu do bytu č. XX, ktorý sa nachádza v W. na O. ul. č., a do obytného domu v ktorom sa predmetný byt nachádza, ako aj povinnosti vydať žalobkyňi vydať čipovú kartu od vchodových dverí a výťahu bytového domu na O. ul. č. X a kľúčov od bytu č. XX v bytovom dome v W. na O. ul. č. 8. X. totiž žalobkyňa už v samotnej žalobe poukázala na uznesenie Okresného súdu Bratislava V v Bratislave č.k. 41C/27/2016-30, zo dňa 02.02.2016 kde predmetom konania bol návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia, pričom vydaným uznesením súd prvej inštancie nariadil žalovanému nevstupovať do bytu č. XX na O. ul. č. X, ako aj do spoločných priestorov bytového domu v W. na O. ul. č. 8, taktiež nevstupovať do obytného domu v W. na O. ul. č. XX až do právoplatného rozhodnutia súdu o veci samej, podľa výroku IV. tohto uznesenia, pričom zároveň nariadil kontrolu výkonu nariadeného predbežného opatrenia podľa výroku I. tohto uznesenia technickými prostriedkami a zároveň žalobkyňi uložil povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať na súd proti žalovanému návrh na začatie konania vo veci samej, a to pokiaľ sa týka vydania kľúčov od vchodových dverí na O. ul. č. 8, a taktiež o vydanie čipovej karty od vchodových dverí a výťahu bytového domu na ul. O. č. X a vydanie kľúčov od bytu č. XX v bytovom dome v W. na O. ul. č. 8. Žaloba vo veci zákazu vstupu do bytu a jeho vypratanie teda priamo súvisela s uznesením súdu prvej inštancie č.k. 41C/27/2016-30, zo dňa 02.02.2016 v ktorom súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa osvedčila, že sa dôvodne obáva o svoj život, preto súd prvej inštancie okrem toho, že zakázal žalovanému vstup do bytu zároveň mu nariadil aj podľa § 75b ods. 7 OSP kontrolu výkonu predbežného opatrenia technickými prostriedkami podľa zákona č. 78/2015 Z.z.. V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa žalobkyňa zároveň domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať jej kľúče od vchodových dverí bytového domu, čipovej karty a výťahu bytového domu a kľúče od bytu, keďže tak neurobil na výzvu polície, čo mal súd preukázane v potvrdení o jeho vykázaní zo spoločného obydla, pričom takéto rozhodnutie podľa súdu prvej inštancie v tom čase už bolo meritórnym konaním, ktoré nemohlo prebiehať nariadeným predbežného opatrenia totožného znenia, avšak zároveň súd prvej inštancie uložil žalobkyňi, aby takýto návrh na začatie konania podala vo veci samej v uloženej lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia, inak toto predbežné opatrenie zanikne.

16. Samotným posúdením toho, čoho sa žalobkyňa v konaní domáhala a v porovnaní so skutočnosťou, pre ktorú žalobkyňa vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené bol potrebné porovnať, či späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaným žalovaného, ktorý sa celkom, či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalovanej požiadavky.

17. V danej veci žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, pretože vzala žalobu späť, pričom späťvzatie odôvodnila, že žalovaný na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu v Trenčíne sp.zn. 3Tk/2/2015 nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody IIava. Žalobca sa síce nezachoval v intenciách žaloby, avšak v danom prípade došlo k výnimočnej situácii, že na základe právoplatného odsúdenia žalovaného tento následne nastúpil na výkon trestu odňatia slobody (t.j. pokiaľ sa týka prvej časti petitu žaloby vo veci zákazu vstupu do bytu taktiež v

súvislosti s dôvodne podanou žalobou i v časti pokiaľ sa týka vydania kľúčov a čipovej karty nedošlo zo strany žalovaného k ich dobrovoľnému vydaniu žalobkyni.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd predmetnú vec posúdil v súlade s ust. § 257 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Toto ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za zavinenie podľa § 256 ods. 1 CSP. Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, to znamená, že musí zaviazal neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. I keď žalobkyňa procesne zaviniła zastavenie konania, odvolací súd má za to, že v danej veci sú v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania splnené dôvody hodné osobitného zreteľa, vzhľadom na výnimočné okolnosti daného prípadu, a pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania odvolací súd prihliadol v prvom rade na okolnosti, ktoré viedli žalobkyňu k uplatneniu jej nároku na súde, t.j. , keď vzhľadom konanie žalovaného dňa 15.03.2015, ktorý sa dopustil obzvlášť závažného zločinu, keď sa pokúsil žalobkyňu zastrelit' na rodinnej oslave v obci Q. v stave strednej ťažkej opitosti z legálne držanej zbrane na, základe čoho žalobkyňa v stave vážneho ohrozenia života bola hospitalizovaná vo C. nemocnici v Trenčíne, a žalovaný bol vzatý do vyšetrovacej väzby. K samotnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobkyne došlo podaním zo dňa 05.02.2018 (došlé 07.02.2018), t.j. až po tom, ako nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu v Trenčíne č.k. 3Tk/2/2015, zo dňa 06.06.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08.08.2017, č.k. 3To/104/2017-1663, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.11.2017 z ktorých rozhodnutí vyplynulo, že žalovaný sa uznáva za vinného, keď dňa 15.04.2014 vyťahol revolver, ktorý mal v legálnej držbe v úmysle usmrtit' žalobkyňu vystrelil na žalobkyňu minimálne 2 krát, čím jej spôsobil život ohrozujúce strelné zariadenie priestrel ľavého hrudníka s roztrhnutím pľúc, pomliaždeným a pre krvácaním ich tkaniva, otvorenú trieštivú zlomeninu druhé rebra v ľavo a 4 rebra vzadu v lopatkovej čiare, zástrel prednej strany ľavého ramena, presteľ dolnej tretiny ľavého predlaktia, v dôsledku ktorých žalobkyňa bola hospitalizovaná vo Fakultnej nemocnici v Trenčíne bezprostrednom ohrození života, čím sa žalovaný dopustil konania ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, a ktorého sa dopustil v úmysle iného úmyselne usmrtit', čím spáchal na chránenej osobe, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu, čím spáchal obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov (§ 145 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutým na § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 36j Trestného zákona) a bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okrem iného bol žalovaný povinný nahradit' žalobkyni škodu vo výške 34.019,19 eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom v Bratislave škodu vo výške 1.957,26 eur. V tejto súvislosti preto odvolací súd prihliadol na vyššie uvedené okolnosti, ktoré viedli žalobkyňu k uplatneniu jej nároku na súde, následne aj jej postoj v priebehu konania, keď po tom, čo i napriek tomu, že žalovaný sa nezachoval v zmysle žalobnej požiadavky, žalobkyňa vzala svoj žalobný návrh späť práve z dôvodu, že žalovanému vyššie citovaným právoplatným trestným rozsudkom bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov, a zároveň bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podaná žaloba voči žalovanému vo veci zákazu vstupu do bytu, jeho vypratanie ako i vydanie kľúčov, čipovej karty od vchodových dverí bytu a výťahu, po tom ako žalovaný nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody je bezpredmetná.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozhodol tak, že zmenil napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 388 Civilného sporového poriadku, pretože neboli splnené podmienky ani na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

21. O trovách odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1,2 CSP, v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a ust. § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. pretože žiadna zo strán sporu nemala v odvolacom konaní plný úspech.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757 Z. z. o súdech a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).